

Miten kertoa seurakunnissa lähetystyöntekijöistämme sensitiivisissä maissa?

Lähetystyöntekijä tietää parhaiten mitä ja miten voi kertoa lähetysuutisia eteenpäin. Tässä apuna hänen laatimat kirjalliset ohjeet. Kunnioitus ja luottamus laadittuihin rajoihin ja ohjeistuksiin

Lähetystyöntekijän olisi hyvä laatia selkeä sanasto/symbolit (puutarha- tai urheilutermit) ja selittää ne lähetystyön koordinaattorille. Kun hän hallitsee yhteisen sanaston, niin hän voi toimia viestien välittäjänä seurakunnalle

Lähetystyöntekijä voisi kertoa arkisista tapahtumista, joiden väliin kirjoittaa seurakunnallisia asioita symbolikielellä. Yhteys syntyy tavallisten arkielämän asioiden jakamisella. Tiivis yhteydenpito arkaluonteisuudesta huolimatta

Tiedotuksessa käytetään lähetystyöntekijän etunimeä tai nimikirjaimia. Tietyissä tilanteissa vain peitenimeä. Lopulta mikään tapa yhteydenpitoon (edes VPN) ei ole turvallinen. Viisas kielenkäyttö

Panostetaan henkilökohtaisiin suhteisiin ja yhteyden luomiseen yksittäisten lähettäjien ja lähetystyöntekijöiden välillä

Eri seurakuntien lähetystyön koordinaattorit jakavat hyviksi havaittuja toimintamalleja keskenään

Suomessa lähetystyöntekijä voi järjestää tapaamisia tai ehdottaa yhteydenpitoa esim. signalin kautta sähköpostilla lähetetyn rukouskirjeen sijasta

Lähetystyöntekijää kannattaa kutsua kylään. Häntä voi rohkaista ja muistaa monin eri tavoin

Tärkeää se, miten johtajat/kokousten vetäjät puhuvat asioista. Voivat kertoa seurakunnalle lähetystyöntekijän arjen kuulumisia heidän neuvomallaan tavalla

Sensitiivisessä maassa työskentelevän lähetystyöntekijän tutuksi tuleminen on tärkeää, jotta seurakuntalaiset motivoituvat kannattamaan työtä

Lähetystyöntekijän tutustuminen seurakuntalaisten kanssa tärkeää jo ennen kentälle lähtöä. Kotimaan kaudella vierailulle seurakuntaan erilaisiin pienryhmiin

Tavallisia ihmisiä mukana
tavattoman suuressa

Christopher Pekka Wilde ©

Viisaita kuin käärmeet ja viattomia kuin kyyhkysset

On tärkeää, että seurakunnassa puhutaan usein ja konkreettisin esimerkein siitä, miksi ja miten on tärkeää kiinnittää huomiota sensitiivisessä maassa työskentelevän lähetystyöntekijän kanssa kommunikoimiseen. Tiedon jakaminen tästä aiheesta hälventää turhaa salamyhkäisyyttä ja poistaa esteitä kommunikoinnille

On hyvää ja tarpeellista, että seurakunnan johtotiimi ja lähetystiimi tietää lähetystyöntekijän asioista enemmän kuin koko seurakunta. Näin ollen he voivat hälventää mahdollista hämmennystä

Perustellaan miksi maan nimeä tai paikkaa ei voi kertoa. Kerrotaan mihin vaaraan paikalliset, uskovat ja kaikki lähetystyöntekijöiden kanssa tekemisissä olevat ihmiset voivat joutua. Korostetaan, että vaara on todellinen.

Puhutaan yleisesti laajoista alueista: Afrikka/ Aasia/ vainottu maa/ muslimimaa tai 40/60 ikkuna. Nimityksiä, jotka tuovat mielikuvia, jotka vahvistavat sitä, että paikalliset ihmiset ja erityisesti uskovat tarvitsevat tämän salaperäisyyden heidän turvallisuutensa takaamiseksi

Tavallisia ihmisiä mukana
tavattoman suuressa

Jos jotain tapahtuisi, niin lähetystyöntekijät joutuisivat pois maasta, mutta suuremmassa vaarassa ovat sinne jäävät paikalliset ihmiset

Voi perustella, että lähetystyöntekijän kansainvälinen taustajärjestö kieltää mainitsematta maata ja paikkakuntia

On parempi olla ylivarovainen kuin epävarman avoin

Lähetystyöntekijän perheen, sen yhteistyöjärjestön ja heidän kansallisten kontaktien turvallisuuden takia tulee tiedottaa lähetin työstä äärimmäisen varovasti

Osalla lähetystyöntekijöistä työ on "puolisensitiivistä", esim. lukutaito- ja raamatunkäännöstyö. Lukutaitotyöstä kattojärjestökin voi kirjoittaa vapaasti kaikkiin medioihin työntekijöiden nimien kera, mutta raamatunkäännöstyön osalta työ on sensitiivistä

Christopher Pekka Wilde ©